

Bizarre broeihoop vondsten

In 2011 begon onze beheerwerkgroep Niënhof van het Utrechts Landschap met het bouwen van broeihoopen. We hadden het nooit eerder gedaan maar moeilijk leek het niet. Toch was de spanning

groot toen we in 2012 de eerste keer op zoek gingen naar ringslangeieren. In de hoop die we de meeste kans gaven lagen er 133 en wat waren we trots! Het bleef een hele leuke bezigheid, en het was soms best verrassend dat een hoop die we weinig kans gaven toch soms ringslangeieren had. In de loop van de jaren kregen we routine, en hele verrassende zaken leken tot het verleden te behoren. Tot 2022!

Dat jaar was het een tijd heel warm in het hele vroege voorjaar en daarna viel weer ineens een behoorlijke kou in. Bij het openen van de educatiehoop vonden we bovenin een flink aantal dode kikkers. Foto gemaakt en naar Tariq Stark van het project **Broeihopen.nl** gestuurd die geen bijzonderheden zag en er ook vanuit ging dat de kikkers te vroeg op pad waren gegaan met het warme weer en de kou erna ze genekt had. Het jaar erna (2023) werd nog vreemder. In een hoop die 'verborgen' ligt zodat er geen publiek langs komt bleek een dode kat te liggen! Twee plastic zakken met waspoeder lagen ernaast (waarschijnlijk tegen de geur bij het vervoer), en de hoop weer keurig terug opgebouwd. Geen kat die op die manier zelfstandig zijn/haar einde zoekt. Nu steeg de spanning toch wel weer bij het openen van de hopen die opgebouwd waren in 2024. En ja hoor, in het voorjaar van 2025 kwamen we een nest jonge ratjes tegen. Moeder rat was al snel vertrokken toen we de hoop begonnen aan te pakken maar de kleintjes waren nog volstrekt hulpeloos. We zijn vast de eerste werkgroep die direct naast de hoop een

hoopje gemaakt hebben voor de ratjes, maar of moeder ze weer terug gevonden heeft? We beheren nu vijf hopen, 2026 heeft vast in één van de vijf weer een nieuwe verrassing voor ons.

Tekst en foto's: Annemiek Meus

Ringslang eet eitjes?

Een beetje natuurliefhebber kent Jac. P. Thijssse (1865-1945). Thijssse was een groot natuurkenner en werd vooral bekend om zijn vele bijdragen op het gebied van de natuureducatie en veldbiologie. Wie kent niet de Verkade-albums of de Geïllustreerde Flora (HH&T). Ook was hij mede oprichter van de (K)NNV in 1901 en Natuurmonumenten in 1905 en zorgde Thijssse er mede voor dat het Naardermeer niet een Amsterdamse vuilstortplaats werd. Daarnaast zwierf hij door de Nederlandse natuur, observeerde deze en schreef er over. Of zijn observaties altijd correct waren weet ik niet. Ik leg na een tip van Martin Melchers deze hilarische tekst aan jullie voor.

Ik citeer Jac. P. Thijssse uit: Heimans, E. & Jac. P. Thijssse, 1923. 4e druk. Door het rietland blz. 69. *"Ik zal nooit vergeten wat ik daar zag. Recht boven het nest hing een leelijke, dikke slang; de kleine ogen oogen fonkelden in den platte, dommen kop, achter de breedten bek, waaruit het kleine, venijnig gevorkt tongetje omlaag trilde. Met zijn lenig lichaam hield hij zich om een wilgentakje vast gekronkeld, gereed, om zoo dadelijk op zijn buit neer te schieten, op de arme eitjes, waarin de jonge vogeltjes zich stellig al gevormd hadden. Maar, eer hij dat zou doen en voor mij mij zag, had ik hem al in den gelen nek gegrepen; zijn beet is niet vergiftig. Natuurlijk is hij gestraft met levenslange opsluiting in een terrarium. Doch de rietzangertjes waren verdwenen."*

De tekst wordt geïllustreerd met een tekening van Thijssse van een ringslang boven het nest van de rietzanger. De tekst werd opgeschreven door Thijssse toen hij een ringslang zag bij het nest van een bosrietzanger langs de Ringvaart van de Haarlemmermeer bij de Oosteinder Poel. Later gaat de Thijssse wat milder om met de ringslang en wordt het niet meer als een gemeen dier weggezet. Maar of de ringslang nu eitjes eet? Ik heb er nooit van gehoord.

Geert Timmermans